

Roosevelt je imenoval novega direktorja za prohibicijo. Boj proti žganju

Washington, 1. aprila. Predsednik Roosevelt je včeraj imenoval Californijčana A. V. Doolittleja za novega direktorja za prohibicijo. Kot se čuje iz bo nova vlada začela prizadevati, da odpravi žganje in zatire popolnoma prodajo žganja po deželi. Pričakuje se, da bo imel prohibicijski urad sedaj veliko manj dela kot prej, ker je pivo in vino dovoljeno, in da bo torej s toliko večjim uspehom lahko se zatrla vsaka prodaja žganja. Postava se bo spolnovala do pite. Medtem pa je senat včeraj sprejel novo določbo, ki pravi, da se pivo ne sme prodajati v kapitolu ali v sploh kakšni vladni hiši. Nadalje je senat sprejel postavbo, ki prepoveduje prodajati pivo avtomobilistom v avtomobilih, ki stoji zraven takozvanih "barbecues" ob javnih cestah. Toda ne ve se pa, če bo tudi zbornica poslancev potrdila postavbo glede prepovedi prodaje piva v vladnih poslopih. Enkrat je ta predlog že prišel pred zbornico poslancev v kongresu, toda zbornica ga je zavrgla. Nadalje je bila tudi narejena določba, ki prepoveduje pošiljanje piva iz mokre države v suho državo. Je namreč še vedno 19 držav, ki niso še odpravile prohibicijske postavbe. Ako kdo pošlje pivo v državo, kjer imajo prohibicijo, ga zadene kazn \$1,000 in zapor do enega leta.

Permiti za pivo

Iz Columbusa se poroča, da bo posebna komisija, pooblaščenca od državne postavodaje in imenovana po guvernerju White, začela poslovati v ponedeljek, 3. aprila, ravno pravočasno, da dobijo razni prodajalci pive permit za prodajo. Trije komisarji so bili že imenovani, in časni direktor nastavljen. Eden izmed komisarjev je češki odvetnik v Clevelandu, demokrat Sklenicka. Komisija za podeljevanje permitov naznanja: 1. Vsi prositelji za prodajo pive bodo morali podati natančne izjave glede svoje preteklosti. V bližini šol in enakih učnih zavodov se ne bo dovolilo prodajati pive. Noben političen "pull" ne bo pomagal, da dobi ta ali drugi licenco. Vsak prositelj bo moral dokazati, da ima neomadeževan značaj. Noben odvetnik ne more pomagati temu ali onemu prositelju, da dobi permit. Kdorkoli se enkrat sam pregreši zoper določbo glede prodaje pive, se mu vzame permit in ga ne more nikdar več dobiti.

Mr. Louis škoda

Mr. Louis škoda nam poroča, da je bil njegov sin na veselici v S. N. Domu dne 25. marca, ko je prišlo do obžalovanja vrednega incidenta od strani plesne policije. Kot nam zatrjuje Mr. škoda se je njegov sin obnašal pravilno, toda je kljub temu dobil popolnoma neopravičen nadob od strani policista. Svetovali bi, da se v enakih slučajih vedno raje lepo, prijazno postopa z ljudmi, ker lepa beseda vedno najde lepo mesto, in do enakih incidentov ne bo prišlo več. Tozadevna obravnava se vrši 17. aprila.

Pozdravi

Vse clevelandске znanke, posebno pa družino pozdravlja Carolina Urh iz Chicago. Lepa hvala!

V Washingtonu delajo načrte, da se ustvari več dela za brezposelne

Washington, 1. aprila. Delavska tajnica Rooseveltove vlade je imela danes prvi sestanek z delavskimi voditelji in raznimi ekonomisti iz vseh krajev dežele. Namen tega sestanka je spraviti na dan načrte, da se zlomi hrbtenica depresije in se vrne ameriški narodu zaslužek in delo. Značilno je, da se je sestanka udeležil tudi William Green, predsednik American Federation of Labor, ki se sprva ni razumel z delavsko tajnico in je kritiziral Rooseveltovo vlado radi nje. Najbrž je prišlo sedaj obema do sporazuma. William Green je namreč zahteval, da Roosevelt imenuje kakega delavskega voditelja za delavskega tajnika. Sestanka se je udeležilo 64 oseb. Med raznimi priporočili, katere se bo upoštevalo je 1. Izdaja bondov v svoti \$3,000,000,000 za javna dela. 2. Takojšnja dovolitev \$1,000,000,000, kateri denar se naj razdeli med posamezne države za podpiranje brezposelnih. 3. Minimum standard plačil in upeljavanja dela za najmanj 6,500,000 brezposelnih. Odprava vsakega dela otrok iz vseh industrij. Po sestanku z delavskimi voditelji se je Miss Perkins podala v Belo hišo, kjer se je dolgo časa posvetovala s predsednikom. Pozneje je pa poljedelski tajnik Wallace poslal vsem državnim gozdarjem vsake posamezne države povabilo, da pridejo v Washington, kjer se bodo naredili načrti, da dobi takoj 250,000 mož delo v gozdovih. Ta sestanek se vrši 6. aprila.

Fašisti v Nemčiji

Berlin, 1. aprila. Fašisti so praznovali svoj nastop proti nemškemu židom s paradami in veseljami. Na mnogih krajih je prišlo do pretepotov. Fašistovski delavci v mnogih tovarnah so se veselili, ker so bili židovski delavci odpuščeni od dela. Do najhujšega je prišlo v mestu Kiel, kjer je neki židovski odvetnik George Schumm hotel obiskati trgovino svojega očeta, proti kateri so fašisti proglasili boj. Fašistovski paznik Asthalter je hotel odvetniku preprečiti, da bi šel v trgovino k očetu, nakar ga je židovski odvetnik ustrelil. Policija je potem aretirala vso Schummovo družino. Odvetnik Schumm je bil pozneje v zaporih ustrelen po nekem neznanu, ki je prišel tja rekoč, da bi rad govoril z odvetnikom.

Dr. Zupnik

Poznani zobozdravnik, dr. Zupnik, ki je načelnik pokojniškega urada za policiste in njegovce, je sedaj zopet redno v svojem uradu v Knausovem poslopiju na 6131 St. Clair Ave., kjer se nahaja kot zobozdravnik že zadnjih 15 let. Uradne ure so od 9. zjutraj do 8. ure zvečer.

Radio koncert

Enaindvajset nedelj se že vrši v letošnji sezoni slovenski radio koncert potom WJAY radio postaje, in sleherno nedeljo nam igrajo drugi domači talenti. Nad 150 naših domačih moči je že nastopilo tekom letošnje sezone, in obeta se jih še enako število, predno bo slovenski radio program zaključen. V nedeljo je prav ljubko pela Anica Cirnski, poleg tega so pa igrali Grebenčevi (Johnnie Gribbons orkestra). Program je prav ugajal vsem, ki so poslušali.

Farmarjem bo odpuščeno 1000 milijonov dolga

Washington, 2. aprila. Predsednik Roosevelt je danes obljubil ameriškim farmarjem pomoč v tem, da bo znižal njih dolgove za najmanj en tisoč milijonov dolarjev ali več. Kongres se bo te dni pečal s tozadevnim predlogom predsednika. Odkar je Roosevelt prišel v predsedniški urad ni še naredil tako drznega koraka, da pomaže ubiti ekonomsko krizo, kot je njegov predlog glede farmarskih dolgov.

Roosevelt bo nasvetoval kongresu, da naredi postavbo, da se sedanje prve vknjižbe na farmarska posestva zbrisejo in dobijo farmarji nove certifikate za dolg, na podlagi katerih se bodo obresti farmarjem znatno znižale. Dočim plačujejo farmarji sedaj na svoje dolgove 6 ali 7 odstotkov obresti, pa se pričakuje, da po novem ne bodo plačevali več kot k večjemu 4½ odstotka.

Podrobnosti tega obsežnega načrta še niso znane javnosti, ker mora predlog najprvo dobiti kongres v roke, kar se bo danes zgodilo. Predsednik smatra odpomno farmarjem za tako važno, da pričakuje od kongresa, da bo rešil njegov predlog že v desetih dnevih. Roosevelt se bo obrnil danes na kongres z nujno prošnjo, naj se pustijo vsi strankarski nespornosti in se dotični njegov predlog čimprej sprejme kot postavbo. Voditelji v kongresu so izjavili, da se bodo požurili, tako da bo predlog sprejet še predno začnejo farmarji s sejanjem.

Ameriški vojaški veterani zgubijo s 1. julijem \$400,000,000

Washington, 1. aprila. Pred Rooseveltom se nahaja predlog, da se znižajo stroški veteranskega urada v Washingtonu letno za \$400,000,000. Pričakuje se, da bo Roosevelt jutri ta predlog podpisal. Vendar pred 1. julijem se v veteranskem uradu ne bodo izvršile nobene spremembe, pač pa šele z začetkom novega fiskalnega leta, 1. julija, 1933. Vlada se je te dni posvetovala z voditelji raznih semi-vojaških organizacij, kot American Legion, Veterans of Foreign Wars in drugimi. Vlada namerava odbiti mnoge podpore celonin veteranom, ki so dobili rane v vojni. Koliko se bo odtrgalo, se zaenkrat še ne more vedeti, ker vladni uradniki molijo tozadevno. Veteranski urad izplačuje sedaj vsako leto nekaj nad \$1,000,000,000 raznim bivšim vojakom, in Roosevelt želi, da se ta svota zniža za \$400,000,000.

Father Coughlin

Včeraj popoldne je znameniti katoliški pridigar Father Coughlin iz Detroita, imel svoj drugi radio govor glede bančnega položaja v Detroitu. Neusmiljeno, neizprosno in v skrajno značilnih besedah je Rev. Coughlin bičal velike bankirje in njih poslovanje, obenem pa veliki časopis "Detroit Free Press." Citiral je izjave papeža Leona XIII, da potrdi, da ima katoliški duhoven pravico govoriti na prižnici o družabnih in moralnih zadevah. Govor Rev. Coughlina se sliši v Clevelandu vsako nedeljo potom WJAR radio postaje. Govori od 4. do 5. ure popoldne.

Mestna elektrika

Kot je odredil župan Miller se bo znižala cena mestni elektriki od 3 centov na kilowatt uro na 2.9 centov, in stalna pristojbina, ki se mesečno računa odjemalcem v svoti 30 centov, bo znižana na 15 centov. Kdor je dosedaj plačeval n. pr. 75 centov na mesec za elektriko, bo plačal v bodoče le 60 centov, itd.

Suho meso

Za izvrstno suho meso, prekajeno po starokrajskem načinu in posušeno, dobite lahko za Velikonoč pri John Terškani, 968 E. 209th St., katerega rojakom toplo priporočamo.

Važna seja

Mr. John Markel, 15807 Trafalgar Ave., prosi direktorje Slovenskega Doma, da se udeležijo seje skupnih društev v ponedeljek, 3. aprila, ob 7. zvečer.

Lep vzgled suhača

Columbus, Ohio, 1. aprila. Eden onih redkih državnih senatorjev, ki so glasovali proti dovolitvi pive v državi Ohio, je suhaški senator George H. Roberts iz Youngstowna. Kadarkoli je bilo treba udariti mokre, je bil Roberts zaven. Sedaj se je pa zgodilo takole: Dne 21. marca so senatorji v državni postavodaji glasovali glede dobre pive. Senator Roberts iz Youngstowna je tako vroče debatiral proti pivu, da je bil siromak zmučen na smrt. Jezik je bil suh, grlo željno, skratka, senator Roberts je bil "knocked out." Pa je zapustil senatno zbornico, kjer je kričal proti pivu in se podal — v pivnico v Columbusu, kjer se prodaja žganje. Pivnico vodi neki Thos. Tight. V teh prostorih dobi "boljši ljudje" za dober denar vsakovrstno prepovedano pijačo. In več senatorjev in poslancev zahaja tja. In suhač Roberts je tudi prišel tja. In dolgo, dolgo je ostal tam. In celo prijazno dekle je dobil tam. Pila sta skupaj in si razkladala ljubezen do četrte ure zjutraj, ko je dekle nenadoma zginilo, in suhaški senator je kmalu potem povedal policiji, da je z dekletom zginilo tudi \$420.00 njegovega denarja. Prodajalca pijače, Mr. Tighta, so zaprli, senator je pa "zbolel" za "flu," dekle se je pa z avtomobilom odpeljalo proti zlatemu zapadu. To je zgodba suhaškega senatorja Roberta, ki v družbi deklet žlampa, ostalim ameriškim državljanom pa prepoveduje pijačo.

Streli v restavrantu

Okoli tretje ure včeraj zjutraj so prišli trije mladi zakrinkani roparji v restavrant William Zweigarta, 3425 Superior Ave. Šli so skozi jedilno sobo proti kuhinji, kjer se je mudil lastnik Zweigart. Slednji jih je videl prihajati, pa je hitro pograbil revolver in ustrelil na voditelja roparja, katerega je ranil v roko, tako da je ropar moral spustiti revolver. Roparji so nato pobeignili. Pol ure pozneje pa je prišel v Mt. Sinai bolnico neki mlad možki v spremstvu dveh drugih. Povedal je, da je bil obstreljen od nekega roparja in da želi imeti roko zavezano. Poklicali so policijo, ki je vse tri odpeljala na centralno postajo, kjer jih je lastnik restavrantu spoznal kot roparje, na katere je streljal.

Izredna seja

V sredo večer, 5. aprila, se vrši izredna seja Slov. N. čitalnice na Holmes Ave.

Mussolini ponuja Franciji nov načrt glede miru in sporazuma v Evropi

Paris, 2. aprila. Časopisje poroča, da je laški diktator poslal francoski vladi nov načrt glede miru in sporazuma v Evropi, zlasti kar se tiče nastopa veselih Francije, Anglije, Nemčije in Italije. Novi dokument je izročil ministrskemu predsedniku. Kot se doznava iz dobro poučenih krogov, je predlagal Mussolini, da se dovoli Avstriji, Ogrski in Bolgariji enakost v oboroževanju. Francija bo študirala novi načrt tekom tega tedna, toda je skoro gotovo, da bo načrt zavržen, zlasti ker po tem načrtu bi Nemčija kot Francija imeli po 200,000 mož stalne armade, dočim Francija zahteva za sebe nadaljnjih 200,000 mož. V Parizu se nahaja romunski zunanji minister Titulescu, ki bo posredoval v imenu Male entente pri francoski vladi in pri angleškem poslaniku. Obenem je pa češka vlada izjavila, da ne bo dovolila, da se zviša število avstrijske ali ogrske armade.

Prodajalci ledenic

Če je kdo vesel, da se je dobro pivo vnilo, so to gotovo prodajalci navadnih in električnih refrigeratorjev. Družbe, ki izdelujejo električne refrigeratore, imajo zadnje čase obširna tozadevna oglase v časopisju. Računa se, da bodo prodali samo v Clevelandu tekom prihodnjih dveh mesecev nad 2,000 električnih refrigeratorjev, in vse to pomaga, da dobijo brezposelni tu ali tam delo.

Ponarejeni bankovci

Zvezni detektivi so pravkar odkrili ponarejene bankovce po \$10, \$20 in \$100. Bankovci so bili izvrstno ponarejeni, toda ostrumu očesu zveznih detektivov niso mogli uiti.

Velik davek

Preteklo soboto je N. Y. Central železnica poslala svoj ček v davčno blagajno za davke od posestva, ki ga lastuje železnica v Clevelandu. Ček se je glasil za skoro \$500,000. Toliko davka plača N.Y.C. železnica na pol leta samo v Clevelandu. Vsega do sedaj nabranega davka je \$20,000,000, dočim bi moralo priti v davčno blagajno \$34,000,000.

Zdravniško žganje

Kongres je sprejel v soboto postavbo, ki daje zdravnikom pravico predpisati neomejeno količino žganja. Predsednik bo podpisal postavbo.

Bivši manager Hopkins je potegnil z republikanci glede razdelitve mesta

Cleveland. — "Ameriška Domovina" je pred 14. dnevi prinesla v javnost članek, ki se je tikal razdelitve mesta Clevelanda v nove politične okraje. Povedali smo, da namerava mestna zbornica, v kateri prevladuje večina republikancev, mesto razdeliti tako, da bo za republikance ugodno. Tozadevno postavbo mora odobriti župan, ki je pripravljn jo prepovedati, toda sedaj se naznanja, da je neodvisni republikanec Hopkins se izjavil, da bo podpiral načrt republikancev. To pomeni, da imajo republikanci sedaj dvetretinsko večino v mestni zbornici, in vnetirane od strani Millerja ne more preprediti razdelitve mesta v politične okraje tako kot republikanci zahtevajo. Ko so Hopkinsa vprašali v soboto, če bo volil za republikanski načrt razdelitve mesta v nove politične okraje, je izjavil Hopkins: "Seveda bom volil z republikanci. Končno sem vendar zvest republikanec. Jaz ne morem, da bi bil izven republikanske stranke ves čas." Hopkins misli kandidirati za župana letošnje jesen in si je hotel pridobiti naklonjenost Mascheta, republikanskega voditelja, tekom volivne kampanje. Medtem pa opozarjamo naše ljudi, da pazijo na nadaljna pojasnila v "Ameriški Domovini" tozadevno. Republikanci nameravajo zmešati in uničiti slovenske glasove v Clevelandu. Dočim bo naš časopis skušal vplivati na Hopkinsa, da umakne svoj glas in tako prepreči razmesarjenje slovenskih glasov v Clevelandu, smo tudi pripravljni dvigniti odpor proti Hopkinsu, ki absolutno ne bo mogel šteti na slovenske glasove, ki so pa potrebni za izvolitev županom kogarkoli v Clevelandu.

Pozor, 32. varda!

Opozarjamo Slovence živče v 32. vardi, da ne podpišejo peticij, katere gotovi ljudje krojijo, da bi se varda delila ob N. Y. Central progi, ker bi to razdelilo Slovence v dva okraja. Slovenski demokratski klub 32. varde ima načrt, kateri je bil odobren in kateri vključuje Slovence na obeh straneh proge v eno vardo. Bodite previdni!

Prijazen obisk

V soboto popoldne so nas obiskali prijatelji in prijateljice iz Barbertona, in sicer naš zastopnik Mr. Rataj in soproga, Mrs. Ožbolt, Mrs. Železnikar in Mrs. Šemrov. Ženske so bile zelo prijazne v uradu, zlasti jim je ugajal naš Jaka. Prav lepa hvala za obisk!

Otrok umrl

V nedeljo dopoldne je staršem Frank Fidel umrl eno leto star sinček William. Družina stanuje na 15247 Saranac Road. Pogreb se vrši v torek popoldne pod vodstvom Jos. žele in Sino. Staršem naše iskreno sožalje!

Ženski klub

V torek večer, 4. aprila, se vrši redna seja Ženskega kluba Slov. Doma na Holmes Ave. in sicer ob 7:30 zvečer.

Mestni karpenterji

Unjska plača karpenterjev je \$1.12 in pol centa na uro. Župan je izjavil, da bodo zanaprej dobivali le 90c na uro, ker mesto ne more več plačati. Unija naznanja, da bo tozadevno stopila v dogovore z mestno vlado.

Država Illinois je uvedla včeraj prodajni davek. \$10,000,000 na mesec

Chicago, 1. aprila. Država Illinois je začela včeraj s pobiranjem takozvanega prodajnega davka. Vsak trgovec, ki prodaja to ali ono blago, mora plačati državi tri procenote od vseh prodaj, ki jih naredi tekom meseca. Ako trgovec proda za \$1,000.00 blaga na mesec, mora državi odračunati \$30.00 davka na mesec. Dasi je sodnija razsodila, da je davek nepostaven, pa ga država vseeno pobira. Računa se, da bo dobila država mesečno \$10,000,000 od tega davka, in ves ta denar bo obrnjen za brezposelne. 500,000 družin v državi Illinois mora biti podpiranih od države, in ker slednja ni imela nobenih drugih denarnih sredstev, je bila državna postavodaja prisiljena upeljati prodajni davek. Ta davek ostane v veljavi, dokler bo pomoč brezposelnim potrebna, nakar avtomatično odpade. Trgovci bodo pri vsaki prodaji za računali prodajni davek, tako da trgovci sami ne bodo trpeli davka. Do 33 centov za prodano blago bodo pobirali cent davka, do 66 centov dva centa davka in kar je nad 66 centov do \$1.00 pa tri cente davka. Ker je denar namenjen za brezposelne, se ne pričakuje velike opozicije proti temu davku.

Morgan in vlada

Washington, 2. aprila. Ko je predsednik Roosevelt 4. marca prevzel svoj urad in je v uvodnem govoru govoril o "mešetarjih z denarjem," in če je koga pri tem imel v mislih, je imel gotovo ogromno finančno mešetarsko podjetje, znano po vsem svetu pod imenom J. P. Morgan & Co. Od te finančne ustanove so odvise ogromne industrije in celo vesele sveta za denarno pomoč. J. P. Morgan & Co. je najbolj razpita radi borznih spekulacij. Tej tvrdki je mogoče denarno uničiti velike in male spekulante, ker lahko vrže na denarni trg neštete milijone. Vladi je to znano, in družabniki, ki tvorijo J. P. Morgan & Co., so dobili te dni obvestilo, da pridejo v Washington, kjer bodo morali pred senatnim preiskovalnim odsekom pričati, kar jim je znanega glede nerednih borznih spekulacij. V Washington je poklican sam John P. Morgan, Thomas W. Lamont in John W. Davis, pravni svetnik ogromnega denarnega podjetja, kot ga ni para na svetu.

Scdniki se branijo

Ze dolgo časa se sodniki v Clevelandu branijo, da bi si znižali plačo. Sedaj je pa nastopila trgovska zbornica, ki odločno svetuje sodnikom, da sprejmejo znižane plače, potem ko so jih bili prisiljeni vsi drugi mestni uradniki in uslužbenci sprejeti.

Da se prihrani denar

Iz Loraina se poroča, da je tamošnji župan odredil, da morajo vsi mestni uslužbenci dobiti počitnice in nobene plače tekom počitnic. Mestni blagajni v Lorainu preti primanjkljaj v svoti \$60,000.

Za nova pota

Zvezna vlada bo poslala te dni iz Washingtona v Columbus \$4,500,000, da pomaga državi Ohio graditi nove avtomobilske ceste. To je del denarja, katerega dobiva zvezna vlada od davka na gasolin.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pokiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 77, Mon., Apr. 3d, 1933

No. 77, Mon., Apr. 3d, 1933

Nekaj razgovora z naročniki

Največ pa imamo takih naročnikov, ki nikdar ne kritizirajo, svojo mislijo, radi čitajo vse, kar prinaša "Ameriška Domovina, in tudi točno plačujejo naročnino. In te smatramo za solastnike v našem podjetju.

In pri tem bi radi spregovorili še nekaj, namreč za one naše brate in rojake, ki nas delajo ob vsaki priliki in neprikladi odgovorne za vse, kar se zgodi pod tem božjim solncem. Včasih kritizirajo sami, včasih pod vplivom drugih, in nas delajo odgovorne celo za stvari, s katerimi nismo imeli nikdar niti najmanjše zveze. Skratka, to so ljudje, ki niso naši naročniki, ki pa dobivajo list od časa do časa v roke, in če jim ni takoj po godu, kar preberejo, se razkoračijo in se samolastno postavijo za sodnike nad časopisom.

Kot dnevnik prinaša "Ameriška Domovina" dnevno vesti iz Amerike, iz Evrope, iz ostalega sveta. Pri vsaki novici je točno označeno, iz katerega vira prihaja, iz katerega mesta, označene so osebe, ki so tako govorile. Pa se najdejo ljudje, katerim ta ali ona novica ne ugaja, pa začnejo trdit, da dotično ni resnica. Potem pa pride izrek: "časopis laže." Naj bo vsem tem povedano, da "Ameriška Domovina" pod sedanjim vodstvom vedoma, hote ali nalašč še nikdar ni napisala laži.

To naši naročniki vedo, in zato tudi v teh težkih časih tako zvesto in lojalno držijo z nami. Toda "Ameriško Domovino" čitajo tudi ljudje, ki niso naročeni na njo, ki še nikdar centa niso dali za naročnino, toda ti ljudje bi radi očitno imeli vedno največjo besedo v kritiki.

Dočim naši lastni naročniki, kadar niso s tem ali onim zadovoljni, tozadevno pišejo v prijateljskem tonu na uredništvo in se kot poštenjaki tudi podpisajo, tako da si lahko odprtega obraza pogledamo eden drugemu v lice, pa se oni, ki niso naročniki, tudi čutijo poklicane kritizirati, in ko kritizirajo, zamolčijo svoje ime, tako da uredništvo ne ve, s kom ima opraviti. Dočim vsakdo pozna urednika časopisa, pa se ti nepoznanci bojijo svojega lastnega imena in izza plota streljajo. Naj jim tekne!

Mi smo mnenja, da je časopis tu, da informira ljudi o vseh zadevah te ali one vrste. Mi smo mnenja, da moramo priobčevati, kaj delajo demokrati, republikanci, socialisti, komunisti in drugi "isti," mi smo mnenja, da moramo priobčevati kaj se godi v politiki, v društvenem življenju, na polju kulture, vere, prosvete, sporta, itd. Zato imamo časopis, dnevnik. Ne mislimo pa, da bi moral sleherni slepo verjeti, kar se vam dnevno sporoča. Bog je dal slehernemu zdrav razum in prosto voljo, da dela kar hoče tozadevno. Mi smo bili vedno mnenja, da sleherni izmed naših čitateljev ima toliko zdrave pameti, da sam zna razločiti zrno od plevla, da razloči dobro od slabega, kaj je prav, kaj ni prav za njega kot človeka.

Poleg gori omenjenih težav, s katerimi se mora boriti sleherni časnikan v Ameriki med našim narodom, so pa še druge, večje ali manjše. Sedemindvajset let skušnje na časniskem polju v Ameriki med Slovenci prinašajo pač dovolj praktičnega naziranja o ideji, kako je treba časopis urejevati, in kako ne.

Nam se jako ustreže, ako naročniki opozorijo uredništvo, kaj jim ugaja, kaj jim ne ugaja. To pravico in celo dolžnost ima sleherni naročnik. Toda pri tem ne sme noben naročnik nikdar pozabiti, da kolikor glav, toliko misli. Kar vam ugaja, drugemu ne, kar eden zamuje, vi z največjo ljubeznivostjo prečitajte, in pomnite, da je urednik tukaj, da čita vaše želje, vaše nasvete, in skuša iz vsega skupaj ustvariti nekaj, kar je po njegovih skušnjah in po nasvetih naročnikov — najboljše za vse naročnike. Vsakomur nekaj, a vsem skupaj kolikor je pač mogoče, dobro in okusno. Da se ne bi slovenski uredniki v Ameriki imeli boriti s toliko finančnimi težavami, tedaj imamo bistrih uredniških glav dovolj med nami, da bi vam prinašali še vse boljše časopise, kot jih dobivate danes. Če bi bil sleherni Slovenec v Ameriki naročen na ta ali drugi slovenski časopis, tedaj bi slovensko časopisje bilo v stanu nuditi našim ljudem vse bolj izbrano, obširneje in odlično berilo.

"Ameriška Domovina" deluje na časniskem polju, kolikor pač more, deloma in kolikor more, toda niti od nas, niti od kakega drugega slovenskega časopisa se ne more zahtevati, da bi ustvarili nekaj čeznaravnega, nemogočega, ker nam razmere in sredstva ne dopuščajo, niti nam niti uredništvu kakega drugega slovenskega časopisa.

Dajte, da se vrnejo boljši časi, taki časi, ko bo sleherni naš rojak imel doma dovolj jesti in dostojno lahko preskrbel za svojo družino, in bo potem tudi pošteno lahko plačal svoj časopis. In ako bi imeli nekoliko več dopisnikov, nekoliko manj kritikarjev, ako bi imeli ljudi, ki ustvarjajo, ne pa podirajo, tedaj ne bi bilo bolje samo za dnevnik, pač pa za vso naselbino, za ves narod.

"Ameriška Domovina" ima tisoče naročnikov, ki so naš zvesti prijatelji zadnjih deset, dvajset, trideset let. Bili so z nami v resnih in veselih časih, v dnevih prosperitete in depresije, držali so z nami ob vsakem času. In vsem tem našim prijateljem ponovno kličemo: Ne obupajte! Se ni vseh dni konec. Mi smo z vami, bodite z nami! Odkrito, iskreno, odprtih oči se borimo z nadlogami življenja! Trdnja volja, poštenost, iskrenost in lojalnost nam pribori končno zmago.

NEKAJ O KONVENCIJI S. Ž. ZVEZE

Euclid, O. — Konvencija Slovenske ženske Zveze je pred vrati. Čudimo se, da je tako malo slišati o nji. Je-li vse tako lepo gladko, ali pa bo vse prišlo zadnji dan. Zdi se mi, da so naše članice kakor vreme meseca marca in aprila, ali pa kakor sploh časi v današnji depresiji: danes obetajoči najboljše, jutri pa se je bati najhujšega.

Tako sem pronašla v pogovoru z več članicami naše organizacije. Naj navedem samo nekaj primer:

"Čemu nam bo duhovni vodja?" vprašujejo nekatere in druge zopet: "Kaj bomo brez njega?" Ker sta takorekoč dve stranki, sem se na prigovarjanje pripravila izreči tu mojo skromno razsodbo. Nikakor pa ni moj namen ali misel, da mora biti tako, saj bomo kmalu videli, kaj bo ukrenila konvencija. Pametno pa bi bilo, da bi dala vsaka predsednica posameznih podružnic to stvar v resen predvarek članicam, da bomo po konvenciji vedele kaj smo. Večina odloča vedno in povsod, najsi bo pri volitvah v politiki, ali pri organizacijah ene ali druge vrste.

Torej čemu nam vrhovnega vodje? Pribita resnica je, da rabimo vodjo, kajti to je prva slovenska ženska organizacija v Ameriki in kakor je že zapisala naša glavna tajnica Josephine Račić, nimamo žen med ameriški Slovenkami, ki bi imele vso višjo šolsko izobrazbo. Vsaj kakor je Slov. ženska Zveza, je treba vestranske izobrazbe, ako hočemo, da bomo napredovali. In napredovati moramo, ker dasi je mlada, je močna dovolj, da ne bo usahnila. Treba pa je priti do jasnega. Slovenska ženska Zveza naj bo to, kar je, ali ji pa dobimo duhovnega vodjo in naj se imenuje Katoliška Slovenska ženska Zveza. Ako ne maramo rabiti imena "katoliška," je ravno tako, kot igrati predstavo za zastorom. Res bi bilo nekaj malenkostnih stroškov z premenitvijo naslovnega imena, toda boljše prej nekaj manj, kot pozneje več, kajti že sedaj nekatere godrnjajo: "Ko bi vedela, da ima duhovnik največjo besedo, bi nikdar ne pristopila. Tako se mi pa zdi, da sem bila zapeljana. Znanka me je nagovorila: 'K Slovenski ženski Zvezi pristopi; članarina je malenkostna, poleg tega se pa ženske zbiramo same zase in največkrat po seji iz tega dela lepa domača zabava.' Pravil nismem brala in tako se mi je dopadlo. Pristopila sem. Seveda sem se začudila, ker je bila molitev pred in po seji, pa so me zagotovile, da je to samo radi tajnice in predsednice. In tako sem postala članica SŽZ, kar sem že toliko in toliko let, sedaj se mi pa zdi škoda, da bi odstopila, ker drugače mi organizacija dopade. Da bi pa po tolikih letih morala delati, kar bi drugi ukazovali, se mi zdi nesmiselno. Imam moža in otroke, naša družina je na dobrem glasu, otroci so vzgojeni katoliško in nicesar nimam proti duhovnom. Toda ne razumem, čemu naj bo ravno duhovnik vrhovni vodja. Saj imamo mnogo učenih mož, ki nam bodo radevolje stali ob strani v kočljivih točkah in vprašanjih."

Poglejmo nekoliko po svetu in videli bomo, da je potreba vodje ali svetovaleca organizaciji, kot je Slovenska ženska Zveza, ker ženske pač mnogokrat, pa naj bodo še tako naobrazene, težko vidijo napako druge ženske. Enako je tudi pri moških. Za primer vzemimo slavnega in dobro poznanega moža Alfreda Smitha. Kdo je bil njegov najboljši svetovalec? Ženska, Miss Elizabeth Marbury. Bila je njegova zasebna tajnica in svetovalka.

Je pa še mnogo drugih primerov, katerih ne bom tukaj naštevala. Saj kdor čita, ve, kdor se pa ne zanima, tudi ne more razumeti. Zatorej apeliram na članice Slovenske ženske Zveze, naj dobro premislijo in prevdario pred konvencijo ter izberejo delegatke, ki bodo zastopale interese večine, da bomo na čistem kaj smo.

Vodjo rabimo in to naj pokaže ime. Ako ostane pri starem, potem ne rabimo duhovnega vodje. Ako pa hočemo duhovnika, naj se ime spremeni ter naj se imenuje Katoliška Slovenska ženska Zveza. Iva.

Lepa prireditve v Girard, Ohio

Girard, O. — Gospodinski klub SND v Girardu, O. vabi vse rojake in rojakinje od blizu in daleč, da pridete v soboto 8. aprila na koncert in na otvoritev spodnjih prostorov našega Slovenskega narodnega doma. Vse to se vrši v korist Doma.

Koncert prireditelj naše dobro nam znane pevke iz Clevelanda, namreč Mrs. Josephine Lausche-Welf in Miss Mary Udovich, pod vodstvom Dr. Wm. Lauschet. Po koncertu pa nastopi priljubljeni Hojer trio, ki nam bo sviral najlepše komade.

Vsakemu je znano, da ima naš Gospodinski klub vedno kaj posebnega na programu, zato naj rihče ne zamudi tega lepega večera vesele zabave. S tem koncertom Gospodinski klub zaključuje letošnjo sezono in potem pojde ven v prosto naravo, na piknike. Torej 8. aprila zvečer vas pričakujemo v Girardu od vseh strani. Vsak je najiskrenejše dobro došel. Kličemo vam: na veselo svidenje 8. aprila v Girardu! Gospodinski klub.

Izlet v Warren in Girard, O.

Cleveland (Collinwood), O. — Kakor po drugih naselbinah, tako tudi v Warren, O. niso med zadnjimi. Vedno kaj prireditelj in si lepo vzajemno pomagajo naprej. V časopisih je bil označeno, da prireditelj Girardčani v Warren, O. igra "V Ljubljano" jo dajmo." Ampak to je bilo pa ravno narobe, ker dali so jo v Warren. Koliko časa bo tam ostala mi ni znano, mislim pa, da ne dolgo. Tudi mi Clevelandčani, ki smo ljubitelji lepih iger, smo se podali v Warren že pozno zvečer, tako da smo igro še ravno za rep vjeli. Pa kaj zato, saj smo tudi po igri lepe čase. Igralci so izgledali prav kakor starokrajski fantje in dekleta. Največ dopadajenja sem imel nad Mr. Dolčiem. Ampak rečem pa lahko, da so bili vsi igralci in igralka hvale vredni.

Kadar smo mi na izletu, si hočemo pa tudi vse ogledati, zato nam ni bilo samo v Warrenu zadosti, ampak smo jo mahnilli še v Girard. Seveda, tam pa zopet vse polno veselja in lepih časov, kamor smo se zaleteli. Pri Mr. Roglju smo dobili prvo pomoč za naše želodce. Potem smo jo odkurili k Mr. Gabrovšku. Tam je bilo pa kosilo in smo si ga privoščili do zadnjega koticika. Tam so bili navzoči: Karol Rogel, Olga Rogelj, Matija Leskovec, John Gabrovšek, John Jesenko, Mr. Cekuta in Caroline Garopine iz Lorain, O. Obiskali bi bili radi tudi Anžičkove, pa jih ni bilo doma. Ko smo obiskali vse naše znance in prijatelje, smo se vrnili k Mr. Roglju, kjer smo ravno prav prišli, da smo poslušali slovenski radio program iz Clevelanda. Slišali smo lepo petje naših Ljubljancev, katerih glas je priletel za nami. Slišalo se je, kot bi pri sosedu peli. Nam seveda, pa ni nihče slišal, ko smo z vso močjo pomagali. Prav iskreno želimo, da bi jih zopet kmalu slišali na slovenskem radio programu.

Prav iskrena hvala vsem Girardčanom za prijazno postrežbo. Pozdrav!

John Jager.,
17618 Grovewood Ave.

Iz dežele krvne osvete

"Pet civilistov in dva žandarja sta umrla na poti v bolnico v Kroia," se je glasilo kratko poročilo v časopisu iz Tirane, glavnem mestu Albanije. Za tem poročilom se je skrivala drama, v kateri je igralo svojo vlogo krvno maščevanje. Čeprav se je skušalo stvar pred javnostjo zakriti, toda časopisje v drugih državah je že zvedelo vse podrobnosti o poteku te žalostne tragedije.

Nedolgo tega so se pojavili štirje do zob oroženi možje iz rodu Mirditov v mestu Tirana in so se tam nastanili. Na cesti so zbudili pozornost občinstva in kmalu so zvedeli o njih tudi kročniki. Poročalo se je, da ima vsak teh mož po tri samokrese in dovolj municije. Ti možje so pripovedovali, da se morajo osvetiti nekemu članu parlamenta, katerega bodo umorili radi krvne osvete.

Ko so ti štirje osvetniki videli, da jih opazuje orožništvo, so zapustili svoje stanovanje, kjer se niso več čutili varne in so se utaborili na glavnem mestnem trgu, kjer so si zakurili taboriščni ogenj in napravili tako, da je eden izmed njih vedno stal na straži, medtem ko so ostali trije počivali.

Nekaj časa so ljudje to trdnjavo s zanimanjem opazovali, toda kmalu je stopil v dogovor neki albanski minister, ki jim je ponudil voz, na katerem se lahko odpeljejo domov. Zagotvil jim je tudi, da jim bo dal spremstvo, da se jim po poti ne zgodi nič hudega, ako sprejmejo njegovo ponudbo. V nasprotnem slučaju pa jih bodo zaprli in tako ne bodo mogli izvršiti svoje nameravane osvete. Osvetniki so pristali na ponudbo in se naložili na voz, ki jih je odpeljal iz mesta. Nekaj milj iz mesta se je pa voz nekaj pokvaril, zato ga je voznik ustavil in pozval može, naj stopijo z voza. Komaj so pa stopili z voza, se je vsula nanje toča krogel, katere so izstrelili orožniki iz zasede ob potu. Mirditi so najprej ubili voznika, ki jih je očitno izdal, nato so se pa spuščili v obupen boj z orožniki, dokler so imeli kaj municije. Do takrat so ubili dva orožnika, toda ostali so streljali toliko časa na te štiri osvetnike, da so se preluknjali od krogel, zgrudili eden za drugim na tla.

Kočljiva tiskovna pomota

Primer, kako težko nalogo imajo japonski staveji, kadar stavijo angleško berilo, kaže naslednja zgodba, ki se je pripetila v Tokio. Neki pisatelj je izdal knjigo v angleškem jeziku, katere knjige naslov je bil "Sejdajno stanje vzgoje na Japonskem." Nekje v knjigi pisatelj piše: "V oktobru 1932 je izjavila medicinska fakulteta Nihon-univerze v Tokio, da bo šla na štrajk, da s tem doseže zopetno vzpostavitev ravnatelja univerze, dr. Nukada, ki je bil prisiljen podati resignacijo. Pri tej priliki je 700 medicinskih dijakov vzel kri iz svojega prsta kazalca (v angleščini 'forefinger') in se je s svojo krvjo podpisalo v svečani prisegi, da se ne vrnejo nazaj k študijam, dokler se ravnatelj ne vrne nazaj."

Avtor knjige je bral korekturo šestkrat. Tolikokrat namreč berejo na Japonskem nastavljenih strani, kadar stavijo angleško besedilo, da se gotovo najdejo vse morebitne napake. Avtor je dal potem tiskarni dovoljenje, da sme iti s tiskanjem naprej in je bil zadovoljen, ker je bil prepričan, da ne bo v knjigi nobene napake. Toda čakalo ga je veliko presenečenje. Ko je knjiga izšla v lepi vezavi, krasno opremljena in je bila poslana v več izvodih na učenjake v Angliji in Ameriki, je nekdo opozoril avtorja, da je v knjigi velika pomota, ker je bilo tam mesto "forefinger," tiskano "foreigner" (tujec).

Če verjamete al' pa ne.

Zadnjič enkrat sem zašel med naše jagre, ki so takoj odprli svoje lovske torbe in začeli so stresati iz njih take, da so mi kar lasje vstajali pokonci, ker

Kakor se je torej bralo, so japonski študentje podpisali svojo prisego s krvjo "tujcev." Avtorja je obšla mrzla zona, ko se je domislil na mogoče diplomatske zapletljaje. Kako lahko se bo očitano Japoncem, ki danes že itak niso posebno dobro zapisani pri narodnih svetih, da ubijajo tujce in da se z njihovo krvjo podpisujejo.

Ves razburjen je letel pisatelj v tiskarno, da pokliče lastnika na odgovor. Ta je izjavil, da je pač videl besedo "foreigner," ampak je mislil, da je hotel imeti avtor to besedo zapisano, ker sam ne razume angleščine in ker je avtor sam šestkrat prebral odtis rokopisa. Lastnik tiskarne je potem dal avtorju izjavo, da je nastala pomota v tiskarni, da ga je tako vsaj nekoliko izmazal iz zadrege in avtor je potem poslal na vse kraje, kamor je bila knjiga odposlana to izjavo, poleg svoje izjave, v kateri je rekel, da Japonci še niso tako krvooločni, da bi pobijali tujce in se z njihovo krvjo podpisovali.

VESTI IZ DOMOVINE

—Za kozo zamenjal svojo hčer. Občinski stražniki v Peči so do bili te dni nalog, naj poiščejo deklico Sučurijo Šabanovo, ki se je zdravila v tamkajšnji bolnišnici, pa je bilo treba plačati bolniške stroške. Dolgo časa so jo iskali zastoj. Končno so jo našli v neki napol podrti koči, se deč pri ognju, poleg nje pa 70 letnega občinskega konjača, prav za prav čistila stranišč, cigane Mustafa Šabana. Pri zasliševanju je prišla na dan strašna tragedija mlade deklice, ki živi sedaj v največji bedi, omožena z onemoglim in za vsako delo nesposobnim starcem. Pred dvema letoma, ko je bila Sučurija stara 11 let, jo je njen oče pogol od hiše, češ, da preveč hodi po ulicah. Pozneje jo je zopet vzel nazaj, pa jo je kmalu prodal Mustafi za ženo. Mustafa je plačal zanj vse svoje imetje: eno kozo in 200 Din. Mustafa je svojo mlado ženo odpeljal v Peč in tam živel z njo v največji bedi. Sučurija pravi, da je morala iti z Mustafom, ker bi jo sicer njen oče ubil.

—V okolici Karlovca imajo veliko povodenj. Najhujše je prizadeta vas Vodostaj, ki je vsa obdana od vode, ki je vdrle že tudi v nekatere hiše. V splošnem so vse vasi okrog Kolpe in Korane odrezane od mesta. Ves promet se vrši na čolnih in splavljah. Poplavljeni so vse vasi na levem bregu Kolpe. Voda stoji po vaseh po poldrugi meter visoko. Ljudje so morali vse svoje premakljivo imetje in živež prenesti na podstrešja in se tudi sami tja preseliti. Tudi Korana je poplavila veliko ozemlje na obeh bregovih. Državna cesta Karlovec — Plitviška jezera in cesta v Barilović sta pod vodo. Avtobusni promet je tudi ustavljen. Vsega skupaj je v karlovški okolici poplavljenega okrog 8000 jutrov zemlje.

—Franc Pregl. V Kamniku v 65. letu starosti je umrl upokojeni železniški uradnik g. Fr. Pregl. Pokojni je bil rojen v Gradcu in je bil še nedavno pristojen v Vipavo, odkoder izhaja tudi njegov rod. Vstopil je v službo k železnici in je služboval dalj časa v Ljubljani, nato pa 13 let v Trstu. Po povratu se je preselil v Kamnik in je kot nadzornik in kasneje železniški revizor prevozil skoraj vse proge v Jugoslaviji.

sem se v resnici bal, da se nad nami podre strop ali nas zade-ne vse skupaj kaka druga šiba božja vspricho "resničnih" zgodb, ki so jih fantje vlekli izpod pazduhe. Razpravo sem menda odprl jaz, ki sem povedal fantom nekaj resničnih o našem Skippytu, ne da bi pri tem mislil na kako potegavščino, ker naš Skippyt nikakor ne dovoli, da bi se o njem govorilo kaj neresničnega ali mu pelo kako nezasluzeno hvalo, ker ima že samih pravih in resničnih vrlin preveč. Tako sem jim povedal, da je bil oni dan Skippyt privezan na dvorišču, ko je naša mati perilo obešala. Da je bil privezan, so bile vzrok razne ženitovanske slavnosti v sosednjih naselbinah in pa njegovo srčno hrepenenje in domotožje po svoji rojstni domovini Lorain, O.

V tem času se prigodi, da je prišel mestni človek, ki je šel v klet zmerit vodo, na katerega človeka sem jaz vedno jezen, kadar se prikaže v hišo, ker se mi že naprej krči srce, ko pomislim na cenjeni opomin, da naj plačam vodo, ali pa mi bodo zaštapali vodo, potem pa naj kuhamo krompir v ohajčanu ali pa v čimer hočemo. Skippy je brihtna žival in prav tako dobro pozna in loči slabe ljudi od dobrih. Zato je tudi tega mestnega uslužbenca pozdravil s primernimi pripombami in da ni bil privezan, bi ne bil uradni meril porabljenе vode, ampak bi bil Skippy zmeril njegove hlače, iz kakšnega cajha so narejene.

Tako je pa uradnik nemoteno zapisal v svojo knjigo lepo vso to, ki bo prišla v kratkem na moja ramena in odšel. Kako uro zatem, ko je bilo perilo obešeno in je dobil Skippy uradno dovoljenje, da gre v hišo. Pa ni planil naravnost pod gorko peč, kot bi storil to kad drug njegov stanovski tovariš, ampak je planil z glasnim protestom naravnost v klet, tam preiskal vse kote, potem planil gori po stopnicah v kuhinjo, postefnal vse sobe spodaj, planil nato v gornje prostore, pogledal pod vsemi posteljami in ko ni našel nič, je prišel dol po stopnicah, se ustavil pred našo mamo, jo pogledal z zvestimi očmi, potem pa zatulil v visokem tenorju, češ: kje je tišti hudič, ki je prej-le prišel nepoklican v hišo? Šele ko ga je gospodinja potolažila, da je vse v redu, se je počasi umaknil v spalnem sobo k peči, še parkrat zagodrnjal, da to ne gre kar tako, da bi se tuje ljudi puščalo v hišo brez njegovega dovoljenja.

Jaz bi bil še kaj več povedal, da ni stegnili jezika Tone Glazar, ki je hotel tudi nekaj povedati, ampak ne o psih, ampak o svojih golobih. Pripovedoval je, kako je vzgajal brihtne golobe, da jih zjutraj proda, zvečer pa so že vsi zopet doma, da jih potem zopet lahko proda in to se ponavlja toliko časa, da jih kupec spravi v rizoto.

"Ampak," je rekel Tone, "ne-koč so pa moji golobje naleteli na kupca, ki je imel mesto slame sol v glavi. Ko je prinesel golobe domov, bil je kakih 20 milj oddaljen od moje farme, jim je pristregel peruti in jih potem spustil."

"Aha," je rekel Pirnat, ves srečen, da se je Tonetova ponovna kupčija razdrla, "ti golobje pa niso prišli domov."

Takele smo se pogovarjali in še več drugih. Nazadnje mi je pa še Jože Plut obljubil, da mi bo dal "za senk" finega lovškega psa, če bo imela njegova psica mlade drugo leto.

1933	APR.	1933
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

8.—Društvo Zavedni Sosedje št. 158 SNPJ, zabava v S. D. Domu na Recher Ave.

9.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.

9.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu.

9.—Šolsko društvo Slovenskega Doma predstavlo in zabavo v spodnji dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

16.—A. D. K. društvo priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

16.—Samostojna Zarja, koncert v S. N. Domu.

16.—Marijina družba fare sv. Kristine "Bunny Dance" v farnih prostorih.

19.—Ženski klub fare sv. Vida, card party.

20.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

22.—Društvo Slovenski Dom št. 6 SDZ, zabava v Slovenskem društvem domu na Recher Ave.

22.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

22.—Društvo Pioneers HBZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

22.—Gay Knights Club, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

22.—Klub zapadnih slovenskih društev, plesna veselica v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave.

22.—Društvo Strugglers, proslava 6. obletnice ustanovitve društva, prireditev in ples v S. D. Domu.

23.—Dvor Baraga, C. O. F., priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

23.—Altarno društvo fare sv. Vida priredi na Belo nedeljo banket v novi šoli.

23.—Dramatično društvo Naša Zvezda, igra v S. D. Domu na Recher Ave.

23.—Oltarno društvo fare sv. Kristine, zabava v spodnjih prostorih.

23.—Pevsko društvo Soča, priredi igr "Doktor Hribar" s petjem v spodnji dvorani in potem ples v zgornji dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

26.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

28.—Društvo Betsy Ross, št. 186 JSKJ, plesno veselico v Slovenskem Delavskem Domu, Waterloo Rd.

29.—Baseball klub društva Orel, plesna zabava v Grdinovi dvorani.

29.—Društvo Orel Baseball Club, plesna zabava v Grdinovi dvorani.

29.—Kleaver Kids Klub, ples v S. D. Domu.

29.—Slovenska ženska Zvezda, zabava v S. D. Domu na Recher Ave.

29.—Jolly Boys, ples v avditoriju S. N. Doma.

29.—St. Joseph Sports Mins-trealni show v spodnji dvorani in ples v zgornji dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

30.—Koncert in plesna zabava društva Abrašević v Grdinovi dvorani.

30.—Društvo "Jadran," spevoigro v Slovenskem Delavskem Domu, Waterloo Rd.

30.—Društvo Blaue Donau, koncert v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Kistusa Kralja, št. 226 KSKJ, veselica v Knausovi dvorani.

30.—Pevski odsek društva Zvon priredi pomladanski koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

30.—Krožek fare sv. Kristine, "Spring Carnival Dance" v spodnjih prostorih.

30.—Equality League banket

v zgornji dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

MAJ

6.—Klub slovenskih vdov, plesna veselica v Knausovi dvorani.

7.—Slovenska šola S. D. Doma, koncert v S. D. Domu.

7.—Skupna društva fare sv. Vida, koncert in ples v Grdinovi dvorani.

7.—Pevsko društvo Cvet, koncert in igra v S. D. Dvorani na Prince Ave.

7.—Društvo sv. Cirila in Metoda, igra in zabava v S. D. Domu na Recher Ave.

7.—Holy Name Juniors fare sv. Kristine, ples v spodnjih prostorih.

7.—Skupna društva Slovenskega Doma priredijo predstavo s petjem v spodnji dvorani, ples in zabavo v zgornji dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

13.—Strivers, NHZ, ples v Slovenskem Delavskem Domu.

13.—Fai-Ho-Cha Club, plesna zabava v Grdinovi dvorani.

14.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, slovesno blagoslovljenje in razvitje društvene zastave. Blagoslovljenje zastave ob 2. popoldne v novi cerkvi sv. Vida, razvitje zastave v S. N. Domu, in zvečer plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Društvo Dom, št. 25 S. D. Z. praznuje 10-letnico obstanke v Maple Gardens

14.—Dekliško društvo Kraljica Majnika in podružnica št. 15 S. Z. Z., proslava Materinskega dne v S. N. Domu na 80. cesti.

14.—"Materinski dan," priredijo šolski otroci fare sv. Kristine v farnih prostorih.

14.—East End Social Club, ples v Slovenskem Delavskem Domu.

14.—Društvo Dom št. 25 SDZ, piknik v Maple Heights na cerkvenih prostorih.

18.—Piknik društva "Kranj" pri Matt Gorišku v Noble, O.

21.—Podružnica št. 41 SZZ, blagoslovljenje in razvitje društvene zastave, zvečer plesna veselica v obeh dvoranah S. D. Doma.

21.—Domača zabava v spodnjih prostorih fare sv. Kristine.

21.—Skupne podružnice Slovenske Zvezde priredijo slavnostni sprejem delegatinj ali predkonvencionalno veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

22.—Konvencija Slovenske Zvezde obe dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

23.—Konvencija Slovenske Zvezde obe dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

24.—Konvencija Slovenske Zvezde obe dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

25.—Konvencija Slovenske Zvezde obe dvorani Slovenskega Doma, Holmes Ave.

27.—28.—Skupna društva Slovenske Dobrodelne Zvezde priredijo velik bazar, ki se vrši dva dni v Grdinovi dvorani.

28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvem domu na Recher Ave.

28.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.

28.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.

28.—Prireditev prve obletnice Krožka sv. Kristine v šolski dvorani.

28.—Društvo Hrvatska Slobođa, NHZ, ples v Slovenskem Delavskem Domu.

JUNIJ

4.—Peta obletnica "Ljubljane," skupna društva v Slovenskem društvem domu na Recher Ave.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik piknik na Špelkotovih farmah.

4.—Graduiranje osmorazrednikov šole sv. Kristine v spodnji dvorani.

4.—Društvo Tabor, SNPJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

11.—Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

18.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

18.—Fara sv. Nikola, piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

18.—Farni piknik fare sv. Kristine na Špelkotovih prostorih.

18.—Društvo Kranj, piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

18.—Podružnica št. 47 SZZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

25.—Združene podružnice in klubi Slovenske Zvezde v Clevelandu priredijo piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

JULIJ

2.—Odsek 21 HBZ, piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

2.—Cerkveni piknik fare sv. Lovrenca na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

9.—Društvo Naš Dom št. 25 SDZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

16.—Slovenska Zadrzna Zveza, praznovanje 20-letnice.

16.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Pintarjevih farmah.

16.—Društvo sv. Antona Padovanskega, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

23.—S. P. P. S. društvo Cvet priredi piknik na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.

23.—Piknik Zveze Collinwoodskih društev na Močilnikarjevi farmi.

23.—Pevsko društvo Cvet, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

30.—Društvo sv. Nikola št. 26, piknik na prostorih S. D. Doma na Recher Ave.

30.—Farni piknik fare sv. Kristine na Špelkotovih prostorih.

30.—Društvo sv. Rešnjega Telesa, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

AVGUST

6.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik piknik na Špelkotovih farmah.

13.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na Goriških prostorih na Green Rd.

13.—Društvo sv. Jožefa, št. 169, KSKJ, priredi svoj letni društveni piknik na Pintarjevih farmah.

20.—Pevsko društvo Slovenija, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

OKTOBER

21.—Društvo Orel priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvem domu na Recher Ave.

29.—Društvo Danica št. 11 SDZ praznuje dvajsetletnico obstanke z veliko veselico v S. N. Domu.

NOVEMBER

29.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

MILO URBAN:

ŽIVI BIČ

Roman

Nekaj časa je govorila tako v odlomkih, potem pa so zadržane besede naenkrat bruhile iz nje in letele in se valile kakor težke skale po hribu navzdol. Odsakovalo se, se prevračale, postajale za trenotek, da bi se znova pognale in drobile vse, kar bi prišlo pod nje. Ljudje so se kar umikali pred to povodnijo težkih besed.

"Vrag naj vse vzame, pijmo," je govorila. "In zakaj ne bi pila? Koričan pravi: 'Ne pij!' Krava! Samo tisti ne pije, ki nima. Jaz pa imam. Imam! Koričan naj me semkajle piše (pokazala je na neki del telesa). Meni je Koričan tolikole (pokazala je figo). Ali mi Koričan daje žreti ali kaj?"

Čakala je, dokler ji niso pritrtili. Potem je sama nalila in govorila dalje:

"Koričan bi rad . . . (šepnila je neko besedo, pri kateri so se možje zasmejali). Hodil je za mano kakor bik. Sline so se mu cedile iz gobca, toda . . . Nikdar, veste? Nikdar! Da bi ga pri pričel strela!"

Bila je kakor goreče poleno. Obraz se ji je pomračil, spremeni se v nekaj rdeč, poteptan, velik cvet georgine. In udarila je pred možmi s pestjo po mizi.

"Otrok mi je crknil," je bruhnilo zdajci iz nje. Za trenotek je pomolčala, potem ponizala glas in z grozno odločnostjo rekla:

"Toda jaz moram še imeti otroka. Moram! In če bi mu naj bil sam vrag za očeta!"

V teh besedah je bila tako strahna odločnost, tako prvotno, sirovo hrepenenje po otroku, da je navzoče kar zora obhajala.

"To pa bi potem celo roge imelo," je modroval nekdo in obračal Matajkine besede na dovtip.

"Če jih tudi ima," je stresla Matajka uporno z glavo.

"Niti ne bi bilo treba, da je vrag," je pripomnil nekdo smeje se. "Tudi v Raztokah se najdejo mojstri."

"O pa že, vojaki . . ."

Toda Matajka je zategnila ustnice in prezirljivo odgovorila:

"Taki mojstri . . . ženske se boje."

"No takegale hudirja pa že," so pomislili možje, toda rekli niso nič.

Ob drugih prilikah — navadno v nedeljo — je Matajka pripeljala ženske. Bile so štiri ali pet takih, ki se steklenice niso ogibale. Sedle so v gosposko sobo in se ga tako nabrale, da jih je bilo hudo gledati. Oči vlažne, obraz nekam odrevenel, pepelnat in napihnen. Rute so jim popadale z glav, jope se odpele, da so se risale prsi, in so sedele za mizo, podobne majajočim se sovam, kakor živa groza. Bile so to razvaline, ostanki lepih ladij, ki so nekaj dovažale življenja. Blago z njih je pobrala smrt in ostali so samo ti pepelnati kupčki lastne nesreče.

Ko so šle domov, je vsa vas hitela na cesto, da bi jih gledala. Kolikor paglavcev so imele Raztoke, vsi so se zgrnili okrog njih, jih obkladali z zaničljivimi priimki in jih vlekli za krila, dokler jih niso strgali z njih. Razposajen smeh se je mešal s psovskimi in bičal vas, dokler ni kdo prišel s palico in paglavcev razgnal. Toda tudi za to je bilo treba poguma, kajti nepridipravitvi so se umaknili za cesto, nabrali kamenja in obmetavali z njim branitelja.

Pametnejši ljudje so zmajevali z glavami. Govorili so: "Svet se postavlja na glavo."

V veliki jezi se je odpravil kaplan Letay nekč z njimi v gostilno. Ko je odprl vrata gosposke sobe, so že pile. Aron ga je

grdo pogledal, toda Letay se zanj niti zmenil ni, obstal je na pragu in zaklical:

"Kaj vendar počnete, žene?"

Od jeze mu je obraz pobledel. Ko so žene zagledale med vrati gospoda, so prevzete od starega spoštovanja vstale in se v zadregi prestopale z ene noge na drugo. Samo Gornja Matajka je nepremično obsedela. Kaplan Letay je dvignil od razburjenja tresoč se roko in rekel:

"Ven! Domov!"

Žene so se porazgubile iz gostilne in izginile kakor kafr. Samo Gornja Matajka je sedela dalje in gledala z mrkim pogledom predse.

"In vi?" se je obrnil kaplan Letay k njej, ko je videl, da ne odhaja.

Kakor da se je Matajka prebudila iz sna, je zdajci pogledala Letayu v oči.

"Kaj, jaz?" je vprašala, kakor ne bi razumela.

"Ven!" se je tresel Letay od jeze.

"Jaz?" je poskočila Matajka. "Vi!"

Matajka ga je nekaj časa gledala, potem uprla roke ob boke in bruhnila:

"Kaj pa si mislite? Da je tu cerkev? Kaj pa iščete tu? Na priznico pojdit; tu nimate ničesar zapovedovati!"

Udarila je s pestjo po mizi, da je steklenica odskočila.

V naglici Letay ni vedel, kaj mu je storiti. Na to ni bil pripravljen. Za hrbtno je imel gručo gledalcev iz gostilne, pred seboj pa razjarjeno ženo, za eno glavo višjo od sebe. Jeza se je kuhala v njem, ker je videl okrog sebe zasmehljive raztegnjene usta in škodoželjne poglede. Videlo se je, da uživajo ob njegovi zadregi.

"Svojat ničvredna!" je zagrmljal in jih ošvignil z uničujočim pogledom.

In ključ od nanje v duhu vse kazni onega sveta, je odšel ven. Slišal je še, kako v gostilni buči smeh in Matajka vpije:

"Gospod Aron, šel!"

"In te ljudi naj razumem!" si je mislil Letay, ko je šel razjarjen domov. V mali, suhi dušici so švigali plamenčki jeze, jo trgali in mučili. Najrajši bi bil oberoč pograbil vso vas in jo v silnem ogorčenju zagnal nekam kakor gnusno, nepotrebno reč.

"Vse življenje jim človek posveti, vrže jim ga tja, oni pa . . . Kako le more pravični Bog trpeti tak mrčes na svetu?" se je čudil.

Ta večer se je razbesnelo v gostilni divje popivanje. Prišel je celo Kurnjava. S Komarjem sta se pomirila in znova utrdila botrstvo. Stresla sta si roke, se prisrčno objela in si napivala na zdravje. Kurnjava se ni dal motiti niti od Arona, ki ga je neprestano opozarjal na dolg.

Kaj je bilo njemu danes do dolga? Prodaja se je nekam zavlačevala in Kurnjava je veroval, da tudi zanaprej že še kako pojde. Plačeval je v gotovini in tega ali onega napojil ter se veselil, ko je videl okrog sebe vesele ljudi. Zdelo se mu je, da se z njim vred veselijo obnovljenega botrstva.

V sosednji sobi je napajala Matajka fante s pivom. Nekaj se jih je že izmuznilo ven s sumljivimi barvami na obrazu. Skozi odprto okno so se slišali od bližnjega plota strašni klci po Urhu. Toda Matajka se ni brigala zanje. Kazala je figo in vpila:

"Toliko je meni Koričan. Naj me Koričan semle piše . . ."

XVI

Dolgo je Dominova Krista verjela, da jo bo Lanyi odpeljal iz Raztok, in se je dolgo veselila, da ji ne bo več ležalo na potu. Verjela je in se veselila, zakaj hotela je biti prosta in da ne bi nihče kričal nad njo; hotela je prečutiti vsak drget svojega mladega telesa. Hotela se je tudi posledaj smejati z istim razposajenim smehom, kakor se je smejala doslej, hotela je z istim ve-

selim pogledom pozdravljati in doživljati bežne dni, od katerih je bil doslej sleherni njen, slehernega je izpila do dna in se ga srečno otresla ter ga pustila bežati naprej.

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

V Chicagi se bojiijo pijanih ljudi radi pive

Chicago, 2. aprila. Zveza hotelirjev v Chicagi, ki je hotela praznovati vrnitev pive v noči med četrtkom in petkom je preklicala vse nočne zabave in slavnosti. Zveza hotelirjev je izjavila, da se boji, da bi ljudje postali ponoči pijani po žganju, katerega bi se seboj prineslo, in to je vzrok, da so odpovedane vse nočne prireditve. Pivovarne smejo dobro pivo pripeljati v hotele šele ob 7. uri jutraj.

Pisatelja se tožita radi Herbert Hooverja

New York, 1. aprila. Walter Liggett, pisatelj, je na najvišji sodni vložil tožbo za \$100,000 odškodnine, na pram pisatelju Corey. Liggett kot Corey sta vsak napisala eno knjigo o bivšem predsedniku Hooverju. Corey očita Liggett, da je pobral mnogo stavkov iz njegove knjige in jih uvrstil kot svoje delo.

Ima \$6,000, prosi dobrodelne družbe za pomoč

Los Angeles, Cal., 1. aprila. Mihael Vidlich, ki ima na banki \$6,600, pa je kljub temu prošil in dobil od dobrodelnih družb \$402,000 podpore, je bil danes pronajden kriv sleparije in obsojen na \$500 kazni in 60 dni zapora. Vidlich ima ženo in dva odrasla sina.

Župan Walker se bo poročil v Franciji

Washington, 2. aprila. Glasom poročil iz Francije se vrši danes poroka med bivšim županom New Yorka in med Betty Compton, bivšo gledališko igralko. Walker je šele pred 14 dnevi dobil razporoko. Odkar je bil Walker prisiljen odpovedati se županstvu v New Yorku, se mudi v Franciji.

Californijski potres zahteval 134 žrtev

Artesia, California, 1. aprila. Mrs. Harrie Asmus je umrla v tem mestu na posledicah potresa, ki jih je dobila ob času potresa. Mrs. Asmus je 134. žrtev silnega potresa.

MALI OGLASI

ZA VELIKONOČ!

V zalogi imamo najboljši doma sušeno meso, ki je v resnici suho, ne samo prekajeno, tako da lahko jeste kar surovega, in sicer:

šunke
želodce
špeh
salame
klobase

WILLIAM HARRISON AINSWORTH:

JACK SHEPPARD

Originalni prevod za "Ameriško Domovino"

Jonatan je zdaj odvedel Darrella po nekaj drugih kratkih stopnicah ter stopil z njim v neki prostor v zadnjem delu hiše. Nato je odprl spet svojo svetilko, zaklenil vrata ter stopil naglo k oknu, kjer je odvil neki vijak, nato pa odprl močno leseno oknico, ki se je odpirala le znotraj. Za oknico se je pokazalo železno omrežje, ki pa ni delalo Jonatanu nikakih ovir. Ne da bi odvil nadaljni vijak, je Jonatan s spretnim prijemom potisnil omrežje na izven ter spustil verigo, za katero je bilo omrežje privezano. Omrežje se je počasi spustilo navzdol, dokler se ni veriga napela.

"Prosti ste," je rekel zdaj Jonatan. "To omrežje tvori zdaj visoko lestev, po kateri se lahko spustite na varno. Jaz sem se naučil tega trika od čevljarja Paula Grovesa, ki je tukaj stanoval in ki je to iznašel. To stvar je imenoval zasilni izhod za ogenj, ha, ha! Večkrat sem že rabil to lestev, toda nikoli nisem mislil, da bo enkrat tako prav prišla, kakor je prišla noč. In zdaj, gospod, vam mo-

rem samo še reči, da sem držal svojo besedo."

"Da, držali ste jo! Tukaj je moja mošnja. Zdaj pa mislim, da mi boste povedali, komu dolgujem to veliko uslugo?"

"Nobenega pomena nima, če veste ali ne veste, kdo sem," je rekel Jonatan ter vzel denar. "Kakor sem vam že prej rekel, ne dam mnogo na hvaležnost."

"Ne vem, kako je to," je rekel zdaj Darrell, "toda nič kaj rad se ne ločim od tega prostora. Slutnja mi namreč pravi, da grem zdaj še večji nevarnosti naproti."

"Hm, to veste sami najbolje," je rekel Jonatan nevoljno, "toda če bi bil jaz na vašem mestu, bi rajši tvegala negotovo riziko v bodočnosti, če bi se mogel s tem izogniti gotovi nevarnosti v sedanjosti."

"Prav imate!" je rekel Darrell. "Slabost je prešla. Kateri je najkrajša pot do reke?"

"Ako zavijete na desno, ko dosežete tla ter greste potem tesno ob zidovju Livarne, boste kmalu prispeli do White Cross ceste; ako se obrnete potem spet na-

desno, boste prišli na Queen cesto; tam boste zavili na levo, na kar se boste znašli na Deadman's Place pa ni niti petdeset korakov od reke, kjer so stopnice sv. Odrešenika, kjer boste gotovo dobili na razpolago čoln."

"Saj baš tjakaj bi rad," je rekel Darrell, ko je stopil na improvizirano lestev.

"Čakajte!" je rekel Jonatan, ki mu je pomagal na lestev, "bolje bo, če vzamete mojo svetilko. Morda vam bo prišla prav. V zameno pa mi boste dali kaj svojega, po čemer se boste spomnili današnjega večera, v slučaju, da se zopet sestaneva. Vaša rokavica bo zadostovala."

"Tukaj je," je rekel Darrell ter mu podal rokavico. "Ali veste za gotovo, da doseže ta lestev tla?"

"Lestve je konec komaj en jard od tal," je odvrnil Jonatan. "Rešen!" je zaklical Darrell navzgor, ko je začutil varna tla pod nogami. "Lahko noč!"

"Tako," je zamrmral Jonatan, ko je pričel vleči lestev nazaj navzgor. "Divjačina je šla, zdaj pa bom odvezal pse!"

S tem odlokom v srcu je stekel naglo navzdol, tam pa je zadel na neko žensko, katero je smatral za Mrs. Sheppard. Ta oseba ga je zgrabila za rokav, in kljub njegovemu prizadevanju, da se je otrese, tega ni mogel storiti.

"Kje pa je?" je vprašala šepetaje. "Slišala sem njegov glas, toda nisem si upala k njemu, iz strahu, da ga ne izdam."

"Ako mislite Darrella, tedaj vam lahko povem, da je pobegnil skozi okno na zadnji strani poslopja," je odgovoril Jonatan. "Hvala Bogu!"

"Hm, ve ženske ste odpuščajoči stvor, to moram priznati," je rekel Jonatan sarkastično. "Vi se zahvaljujete Bogu, ker je storil vse, kar je mogel, da bi se zadavilo vašega otroka."

"Kaj pa mislite reči s tem?" je vprašala ženska osuplo.

"Mislim pač to, kar sem rekel," je odvrnil Jonatan. "Morda ne veste, da je ta Darrell tak zmedel stvari, da bi bil vaš otrok smatran za njegovega lastnega otroka, vsled česar je malo manjkalo, da ni bil otrok zadavljen z ovratnico, to vam zagotavljam. In stvar se mu je obnesla, kajti Darrell je srečno pobegnil s svojim otrokom."

"Torej potemtakem to ni moj otrok?" je vzkliknila ženska, še bolj osupla.

"Ako imate pri sebi kakega otroka, potem ta otrok prav gotovo ni vaš," je odgovoril Jonatan, sam nekoliko osupljen, "zakaj jaz sem pustil vašega otroka v varstvu Blueskina, ki je še vedno med drhaljo na ulici."

"Božja previdnost!" je zatarnala ženska. "Tak čigav otrok pa je to?"

"Kako, pri vseh hudičih, naj jaz to vem?" je odgovoril Jonatan mrko. "Menim, da vam ni padel v naročje skozi strop, ali je? Ali ste gotovi, da je iz krvi in mesa?" je vprašal ter jo včepil v ramo, da je zastokala.

"Moj otrok! Moj otrok!" je taktak zaklicala Mrs. Sheppard ter prihitela iz sosednje sobe. "Kje je moj otrok?"

"Ali ste vi mati tega otroka?" je rekla oseba, ki je prva govorila.

"Da, jaz sem njegova mati," je vzkliknila Mrs. Sheppard, ji iztrgala otroka ter ga pričela pritiskati na prsi. "Bog bodi zahvaljen, našla sem ga!"

"Medve imava obe dovolj vzroka, da sva hvaležni," je pripomnila tujka, ginjena.

"Strela!" je zaklel Jonatan, ki je vse to osuplo poslušal. "Prokleto fino sem zmešal to stvar! Ah, kakšen bedak sem bil, da sem se ločil od svoje svetilke! Ampak kmalu si bom spet na jasnem! Hoj, luč, luč!"

In kričaje in preklinjaje je stekel navzdol po stopnicah.

"Kam naj zbežim?" je zatarnala tujka ter se zmedeno ozrla okoli sebe. "Umorili me bodo, ako me najdejo, kakor bi bili umorili mojega moža in otroka! Ah, moj Bog, noge mi odpovedujejo!"

"Zberite skupaj vse svoje moči, madame!" je silila Mrs. Sheppard, ko je začela spodaj na stopnicah glasove in zagledala luč. "Prihajajo, prihajajo! Bežite, bežite... na streho, na streho!..."

"Ne," je rekla tujka, "ta-le soba — spominjam se — ima v ozadju okno."

"Zaprto je!" je zaklicala Mrs. Sheppard.

"Ne; odprto je!" je vzkliknila tujka, stekla k oknu ter se potisnila skozi odprtino.

"Kje je ženska?" je zagrmel Jonatan, ki je v tem trenutku stopil v sobo.

"Zbežala je na podstrešje," je rekla Mrs. Sheppard.

"Lažeš, ženska!" se je zadril Jonatan ter jo sirovo potisnil na stran. "Ona je tukaj! Strela!" je zaklel, ko je zaslišal od zunanaj bolesten vzklik. "Ha, spodrsnila je na lestvi!"

Tedaj je nastal za trenutek kratek in strašen molk, prekinjen samo od slabotnega tarnanja.

Sir Cecil, ki je z drugimi vred stopil v sobo, je skočil s plamenico v roki k oknu.

Posvetil je s plamenico skozi okno in pogledal dol, nato pa se bledega obraza obrnil k Rowlandu in rekel:

"Vaša sestra je mrtva!"

"Naj pride njena kri na njeno lastno glavo!" je odgovoril Rowland mrko. "Čemu pa je prišla sem?"

"Se pač ni mogla upirati roki usode, ki jo je vodila sem," je odgovoril Sir Cecil resno.

"Pojdite dol po njeno truplo," je rekel Rowland, prizadevajoč si, da bi zatrl svoje ganjotje. "Jaz se vam bom takoj pridružil. Ta nesreča bo še pospešila moje prizadevanje. Madež na naši rodbini je šele napol izbrihan; prisegel sem smrt lopovu in njegovemu bastardu, in svojo prisego bom izpolnil."

"In vi, gospod," se je zdaj Rowland obrnil k Jonatanu, ko so drugi odšli, "pravite, da poznate pot, po kateri je zbežala oseba, katero iščemo?"

"Poznam jo!" je rekel Jonatan. "Toda zastoj vam ne dam nobenih informacij."

"Torej govorite!" mu je rekel Rowland ter položil nekaj denarja v njegovo roko.

"Našli ga boste na stopnicah sv. Odrešenika," je odvrnil Jonatan. "Pravkar se misli prepeljati preko reke. Glejte, da ne izgubite niti trenutka, kajti on je že itak pet minut pred vami. Toda poslal sem ga tja po najdaljši poti."

Komaj je Jonatan izgovoril te besede, je Rowland že odhitel. "Zdaj pa, da vidimo konec," je rekel Jonatan sam pri sebi, ko je tudi sam izginil skozi okno. "Lahko noč, Mojster!"

Zdaj so ostale v sobi samo še tri osebe. Te so bile: Mojster Livarne, Van Galgebrok in Mrs. Sheppard.

"Čudna stvar to," je rekel Baptist ter zmajal z glavo.

"Da, da," je potrdil Holandec ter tudi od svoje strani zmajal z glavo.

"In če še pomislimo, da so to odločni pristaši naših prijateljev preko vode!" je nadaljeval Baptist. "Zato je treba stvar potlačiti in zamolčati."

"Tako je!" je potrdil zopet Van Galgebrok. "Ampak, hudiča, želel bi, da mi niso zlomili moje pipe!"

"Jonatan Wild mnogo obeta," je rekel spet Mojster po kratkem molku; "on postane še velik mož. Razumeš, jaz, Baptist, pravim tako!"

(Dalje prihodnjič.)

Uradno pojasnilo vodstva slovenske banke The North American Trust Co.

Zelo neradi se podajamo v javnost, ker kot gospodarski in denarni zavod smo bili vedno nad strankami in smo služili ob vsakem času vsem slojem našega naroda brez vsake razlike verskega, političnega ali kakega drugega prepričanja, toda okoliščine so nanesle tako, da se nam zdi umestno, da v prid vlagateljev in delničarjev The North American Trust Co., in končno v prid vsega našega naroda, podamo javnosti sledeče uradno pojasnilo:

"Ameriška Domovina" je v sredo, 29. marca, 1933, prinesla z odobritvijo in dovoljenjem predsednika The North American Trust Co. primeren članek z naslovom: "Nekoliko pojasnila glede slovenske banke." Na tem mestu izjavlja vodstvo slovenske banke, The North American Trust Co., da je "Ameriška Domovina" v dotičnem članku popolnoma pravilno in resnično poročala glede položaja slovenske banke. V dotičnem članku ni bilo nobene neresnice, še manj pa zavajanja, kot se skuša to zlobno trditi po gotovih ljudeh.

Resnica je, da vodstvo The North American Trust Co. dela na vse kriplje, da se bančni položaj čimprej ugodno reši. Vodstvo slovenske banke je podvzelo vse potrebne korake, in sicer pri zvezni kot pri državni vladi, kot so morale to storiti vse druge banke in tudi še delajo, da dobijo ponovno dovoljenje za poslovanje, ki je bilo začasno ustavljeno na povelje predsednika Zedinjenih držav. In kakor hitro bo v tem oziru doseženega nekaj definitivnega, bo bančno vodstvo svojim vlagateljem in slovenski javnosti sploh pravočasno in pravilno naznanilo. Vse to pa vzame čas, kajti še na tisoče je bank, ki pričakujejo tozadevnega dovoljenja bodisi od zvezne ali državne vlade.

The North American Trust Co. je redno in točno izplačevala vsako zahtevo po izplačilu slehernemu vložniku, kot je tudi slovenska banka točno in

redno izplačevala vse svoje druge obligacije. Sleherni vlagatelj je dobil na zahtevo vse, karkoli je zahteval od vodstva The North American Trust Co.

Ko so pa vlagatelji VSEH BANK, ne samo slovenske The North American Trust Co., v letih 1930, 1931, 1932, postali vznemirjeni in so začeli jemati denar iz bank ter ga skrivali na svojih domovih, so bile banke prisiljene izplačati neverjetno visoke svote vlagateljem in sicer v gotovem denarju. Tako je tudi naša banka, The North American Trust Co. izplačala v dveh letih ogromno svoto preko dva milijona dolarjev svojim vlagateljem, in sicer v gotovem denarju, pa vendar zato ni zaprla svojih vrat. Kot je vsakemu razsodnemu človeku znano, ima vsaka banka gotove svote naložene na posestvih, v bondih, zadolžnicah, in vsak razsoden človek mora vedeti, da se takih vknjižb, bondov, zadolžnic ne more spraviti naenkrat v gotov denar, kakor hitro zahtevajo denar vlagatelji. Torej kaj je hotela storiti naša slovenska banka v takem položaju?

Ali naj bi nemudoma prodala hiše vsem svojim dolžnikom? Ali naj bi potem sodnije iztirjala vse note in druge zadolžnice? Slovenska banka ni hotela vreči na cesto svojih dolžnikov, ni hotela pograti v obup malih hišnih posestnikov in njih družin, ampak je storila to, kar so storile druge banke: zastavila je prve vknjižbe, bonde in druge vrednostne papirje pri Reconstruction Finance Corporation, ki je vladni zavod, za kar je dobila The North American Trust Co. gotov denar, in s tem denarjem je potem plačevala vlagateljem.

Če bi vlagatelji jemali denar iz bank samo za vsakdanje in normalne potrebe, ne pa da bi ga skrivali v kletih, ne bi bilo treba iskati denarja na posojilo. Naj pripomnimo pa tudi, da banki ne bi bilo treba iskati posojila, ako bi vsi bančni dolžniki

redno plačevali na glavnico in na obresti in če bi bili časi normalni. Od banke zahtevajo vložniki denar, toda banka pa mora dolžnike čakati za denar. In to vedo najbolj tisti, ki danes zlobno udrihajo s pisanjem po The North American Trust Co., in v resnici skušajo storiti vse, kar je v njih moči, da zgubi banka svoj ugled. Ampak s tem ne škodujejo samo ugledu banke, pač pa tudi vsem delničarjem in vlagateljem.

Trditvi, da The North American Trust Co. nima vloge pošne hranilnice, se odgovori s tem, da je The North American Trust Co. edina državna banka v Clevelandu izven federalnega rezervnega sistema, v kateri ima pošna hranilnica Zedinjenih držav lepo svoto vloženo.

Ideja slovenske banke, The North American Trust Co., je bila vedno in vselej postreči vsem našim ljudem brez razlike mišljenja in prepričanja. Pri tem banka ni poznala nobenih prijateljev, pač pa je posojevala vsakomur brez razlike, kdorkoli je zadostil postavnim predpisom. Slovenska banka, The North American Trust Co., je bila naklonjena tudi onim, ki niso bili nikdar z njo v simpatiji, slovenska banka je pomagala tudi onim, ki danes najbolj udrihajo po njej. Radi tega pa želimo v prid vlagateljev, v prid delničarjev, v prid vsega slovenskega naroda, da se slovensko banko, The North American Trust Co., ne vlačijo v strankarsko, sebično in neopravičeno kritiko in polemiko, kar škoduje ne samo delničarjem, vlagateljem in narodu sploh, pač pa tudi onim, ki napadajo.

Cleveland, Ohio, 2. aprila, 1933.

Izvrševalni odbor
The North American Trust Co.